

ŽERNOSECKY

Březen 2020

tentokrát z 9.B

„Nejvýznamnějším uměním učitele je probouzet v žácích radost tvořit a poznávat.“

Albert Einstein

Vážení rodiče,

při příležitosti vydání tohoto čísla našeho časopisu, který pro Vás připravila třída 9. B pod vedením třídní učitelky Mgr. Jitky Pěkné, bych Vás ráda pozdravila, popřála Vám pevné zdraví, radost z Vašich „ratolestí“ a vše dobré po celý rok. Dovolte mi, abych Vás seznámila s tím, co se u nás od posledního vydání časopisu (listopad 2019) událo.

Koncem kalendářního roku se nám podařilo opravit zázemí prádelny, jejíž součástí je sprechový kout a toaleta. Dále jsme opravili tři toalety v přízemí školy, které slouží rodičům a návštěvám školy.

Koncem roku Nadační fond Žernosecká Sovička daroval škole dva tablety nezbytné pro přípravu lektorů pro výuku a také nabíječku pro 22 tabletů. Dvacet kusů tabletů škola zakoupila v rámci projektu Šablony II. Žáci se vzdělávají v ICT jak v družině (D. Jindrová), tak i v rámci kroužku pro 5. a 6. třídy (B. Dostálová). Dále jsme zakoupili Steripower – dezinfekční přístroj na ruce do školní jídelny, abychom eliminovali infekční nemoci v tomto velkém kolektivu.

O jarních prázdninách (únor 2020) jsme museli opravit šest pisoárů na budově B. Na chlapeckých toaletách byly vandalismem tyto pisoáry poničeny, ukopány a toalety byly i z tohoto důvodu vytopeny. Vzhledem k tomu, že četnost ničení majetku vandalismem v poslední době stoupá, bude naším cílem se na tuto skutečnost více zaměřit a věnovat tomuto problému značnou pozornost.

Letošní rok se nese v duchu 45. výročí založení školy, které s Vámi pravděpodobně oslavíme v měsíci květnu (19. a 20. 5. 2020). Do té doby se uvidíme na některých akcích, na které Vás srdečně zvou. Jedná se především o Den otevřených dveří, který proběhne 22. 4. 2020. Ve dnech 28. a 29. 4. (pondělí, úterý) pak bude zápis dětí do prvních tříd. Letos budeme přijímat 75 nových žáčků do tří prvních tříd.

Dne 15. 4. 2020 se doufám uvidíme na třídních schůzkách, kde budete seznámeni s prospěchem a chováním Vašich dětí. Sledujte, prosím, naše webové stránky.

Před námi jsou poslední čtyři měsíce, bohužel značně ovlivněné koronavirem. Prála bych si, a to nejenom pro sebe, ale především pro kolegy a Vaše děti, aby tyto měsíce byly klidnější a bez velkých obtíží. V prvním pololetí jsme se potýkali s problémy ve školní kuchyni. 700 obědů vařily tři kuchařky, a to z důvodu dlouhodobé nemocnosti. Prošli jsme obdobím, kdy ve vyučovacím procesu z důvodu nemoci chybělo i 15 vyučujících, ve školní družině v 9 odděleních bylo 6 vychovatelek. Nyní ještě řešíme kvalitní náhradu učitele českého jazyka za kolegyni, která odešla na mateřskou dovolenou. Věřte, děláme maximum, abychom i tuto situaci k Vaší spokojenosti vyřešili.

Vážení rodiče, těším se na setkání na některých plánovaných akcích. Přeji Vám i mým kolegům hodně zdraví, sil, energie, optimismus a žákům, kteří se připravují na přijímací zkoušky hodně štěstí.

B. Čerňanská, ŘŠ

Události ve škole (od 21. 11.)

V průběhu školního roku 2019/2020 pokračuje na naší škole nebo v souvislosti s ní velké množství akcí.

Jako každý rok navštěvují třídy čtvrtých a pátých ročníků v rámci výuky dopravní výchovy dopravní hřiště na ZŠ Glowackého (momentálně probíhá výuka v interaktivní učebně). Tuto akci organizuje Městská policie Prahy 8.

Žáci I. stupně zhlédli se svými učiteli různá divadelní představení, a to zejména v Divadle Spejbla a Hurvínka, na Scéně Medúza, v Divadle U Hasičů a Divadle Gong. Dále se děti I. stupně postupně účastní velice zajímavých programů pořádaných pobočkou Městské knihovny v Kulturním domě Ládví. Žáci I. stupně mohou také navštěvovat jazykovou školu Kryštof, s níž naše škola již řadu let spolupracuje.

V různých třídách školy probíhá tzv. preventivní program, který se týká především prevence patologických jevů.

V prosinci proběhly na naší škole tradiční Adventní trhy, kde si mohli přichodzí koupit od našich dětí jejich samostatně vyrobené vánoční výrobky.

V týdnu před Vánocemi se uskutečnily na škole tři populární sportovní akce, které se velmi vydařily: běh do schodů, turnaj v badmintonu a turnaj ve fotbale.

Řada tříd z obou stupňů se účastnila různých exkurzí a výletů. Zde jmenujme např. exkurzi na Pražský hrad, návštěvu Ruského střediska vědy a kultury, návštěvu pražské ZOO, výlety do vánočních Drážďan a obřího aquacentra Tropical Island, výjezd na Karlštejn, exkurzi do prostředí České filharmonie či dějepisné exkurze.

Žáci devátých ročníků navštívili tzv. Schola Pragensis, což je akce, na které se prezentuje drtivá většina pražských středních škol. Těž žáci devátých ročníků navštívili Úřad práce, kde se seznámili s jeho chodem.

Na naší škole také proběhla každoroční recitační soutěž, jejímiž účastníky byly v absolutní většině děti I. stupně.

Žáci tříd 3. A a 5. C se zúčastnili zimní školy v přírodě, žáci zejména sedmých ročníků se pak vydali na lyžařský výcvik do rakouských Alp.

Naše škola se jako každý rok účastní řady matematických, přírodovědných, chemických a jazykových soutěží. Zde jmenujme např. přírodovědné soutěže Pražský pramen a Pangea, chemickou soutěž Mladý chemik, matematickou soutěž Pythagoriáda a olympiády v matematice, v jazycích českém, anglickém a německém a v zeměpise. Největších úspěchů dosáhli tito žáci a žákyně: Anna Rybníčková ze 7. B a Anna Ciprová z 9. B (vítězky obvodního kola ve svých kategoriích v olympiádě v německém jazyce), Lukáš Dymek ze 7. B (2. místo v obvodním kole

v olympiádě v německém jazyce), Matyáš Veselý a Michal Samek z 8. B (účastníci celopražského finále soutěže Pražský pramen), Tomáš Rojik z 9. C (účastník 3. kola soutěže Mladý chemik) či Lada Ebermannová a Anna Nechlebová z 9. C (kvalitní umístění v obvodním kole v olympiádě v českém jazyce).

Rady skvělých výsledků a ocenění dosáhli naši žáci také ve sportovních soutěžích, např. ve florbalu, basketbalu, házené, přehazované, T-ballu, B-ballu, vybíjené a volejbale. Zde bychom nejvíce vyzdvihli první a druhé místo ve vybíjené žáků a žákyň I. stupně, druhé a třetí místo starších a mladších žáků ve florbalu a druhé místo starších žáků v basketbale.

Žáci II. stupně se účastní projektu organizace Post Bellum s názvem Příběhy našich sousedů, kdy si vyzkoušeli natočení reportáže s jedním pražským pamětníkem těžkých časů 20. století.

Poslední lednový týden se naše škola zapojila do projektu Edison, kterého se účastnili žáci všech tříd. Tento projekt organizuje česká pobočka mezinárodní studentské organizace AIESEC a jeho náplní je zprostředkování návštěvy vysokoškolských studentů ze zahraničí, kteří seznamují české žáky se svojí zemí a její kulturou. Prezentace a veškerá komunikace se odehrávala anglicky (menším dětem překládali žáci devátých ročníků). Projekt měl u našich žáků velkou odezvu, a proto s touto akcí počítáme i v příštím roce. Více o tom, jak celý projekt na naší škole probíhal, se dočtete v březnové Osmičce – konkrétně v článku na stránce 31 s názvem PROJEKT EDISON LETOS POPRVÉ. A PŘÍŠTÍ ROK ZASE. Velký dík za hladký průběh celé akce patří jejím organizátorkám – paní učitelce Blance Dostálové a paní učitelce Evě Nykrýnové.

Projekt Edison

Tento projekt organizuje společnost AIESEC, v Čechách mají Edison na starosti studenti vysokých škol. Zahraniční studenti navštěvují mateřské, základní a střední školy. Do naší školy přijeli studenti z Ruska,

Španělska, Indie, Argentiny, Řecka, Taiwanu a Indonésie ve dnech 27-30. ledna 2020. Ubytování škola zařídila v rodinách našich žáků. Organizátorkami tohoto projektu v ZŠ Žernosecká byly paní učitelky Eva Nykrýnová a Ing. Blanka Dostálová.

Proč je tento projekt přínosný? Studenti cestují téměř zadarmo, objevují nové kultury a zvyky jednotlivých zemí. Pro zúčastněné školy je to zpestření nejen jazykové výuky. Žáci také získají obecný přehled o různých zemích. Paní učitelka Nykrýnová říká: „Tento program je také dobrý na odbourání předsudků.“ Realizace projektu se podle názoru nejen třídy 9. B velmi povedla a škola už plánuje tento projekt zopakovat i v následujícím školním roce.

Žáci 9. B si připravili několik zajímavých otázek a studenty vyzpovídali:

1) Jak se liší Česká republika od vaší země?

Španělsko (Yasmine): „Myslím si, že v České republice lidé moc nechodí po práci ven. Ve Španělsku lidé po práci navštěvují restaurace a bary a stráví tam klidně celý večer. Také tady lidé velmi brzy vstávají a hrozně brzo jdou spát, např. v devět večer. Já jsem třeba nikdy tak brzo spát nešla.“

Taiwan (Pin): „Taiwan se odlišuje v populaci, jazyce, kultuře a jsou zde hodnější lidé.“

Rusko (Alexandra): „Je to velký rozdíl. Například vaše škola je daleko více přátelská. Také do naší školy nemůžeme nosit normální oblečení, protože máme povinné školní uniformy. U nás se musí navíc platit za vysokou školu.“

Indie (Heeya): „Naše země se liší celkově kulturou a náboženstvím.“

Indonésie (Melia): „Rozdíl mezi ČR a Indonésií je v poloze států. ČR leží v Evropě a Indonésie se nachází v Asii. V Indonésii máme jen dvě roční období, na rozdíl od Česka, kde jsou čtyři. V Indonésii je většina populace muslimského náboženství.“

Indonésie2 (Mario): „V České republice lidé společně snídají. U nás v Indonésii nejsou lidé zvyklí snídat a mají až svačinu.“

Argentina (Melisa): „Nejsou tady všichni tak přátelští. V Argentině máme jiné jídlo, ale také máme dost věcí stejných.“

Řecko (Georgia): „Vnímám rozdíl např. v trávení času po práci či po škole. Tady jsou ulice prázdné, lidé chodí po práci domů. U nás v Řecku je rušno na ulicích, lidé se jdou po práci bavit ven, do kaváren či čajoven.“

2) Jak se vám líbí naše škola? A co se vám na ní líbí?

Španělsko: „Vaše škola se mi moc líbí. Myslím si, že jsou všichni studenti hodní a milí. Taky se mi hodně líbí zvuk zvonění na přestávku. Chutná mi i vaše jídlo ve školní jídelně.“

Taiwan: „Jsem tu sice jen dva dny, ale myslím si, že jste škola na vysoké úrovni.“

Rusko: „Líbí se mi, že nemáte žádné školní uniformy, máte vzdělání zdarma a máte vážně pěkně uklizené a čisté třídy.“

Indie: „Vaše škola se mi moc líbí, hlavně třídy.“

Indonésie: „Vaše škola je hezká, organizovaná a máte hezky vyzdobené chodby. V Indonésii musí do školy žáci nosit uniformy.“

Indonésie2: „Líbí se mi vaše škola, protože děti jsou tu moc milé a obrázky ve škole jsou opravdu hezké.“

Argentina: „Líbí se mi všechno, všichni jsou moc milí“

Řecko: „Ve vaší škole je výhoda stravování. Oproti naší škole máte teplé obědy, u nás je pouze kantýna. Žáci jsou daleko hodnější, u nás si více dovoluji vůči učitelům, např. není výjimkou, pokud učitelé děti někde zamknou nebo naopak se zabarikádují ve své třídě a učitel k nim nemůže. Ve vaší škole je vybavení pěkné, neznečištěné.“

3) Jaké jídlo je pro váš národ typické?

Španělsko: „Naše typické jídlo je paella, to je rýže s mořskými plody, zeleninou a fazolemi.“

Taiwan: „Místní specialitou jsou „chicken chops“, „smradlavé tofu“ a bubble tea s mlékem.“

Rusko: „Tradiční jídla jsou například boršč, bliny (placky podobné palačinkám) a studená polévka okroška. Máme u nás takové rčení, že jídlo bez soli a bez chleba značí špatnou konverzaci, takže většina našich jídel je docela dost slaná.“

Indie: „Mezi mé nejoblíbenější pokrmy patří butter chicken, saag (brambory se špenátem) a chalva (místní sladkost).“

Indonésie: „V Indonésii jíme rýži k snídani, k obědu i k večeři. Naše typické ovoce je durian.“

Indonésie2: „Máme ovoce durian. Skoro každý v mé zemi má rád durian.“

Argentina: „V Argentině je typickým jídlem empanadas (taštičky plněné masem) a typickým nápojem je maté.“

Recko: „Naše typická jídla jsou souvlaki, fasoláda (fazolová polévka), spoon sweets (sladkosti). Typickými

alkoholickými nápoji je ouzo a raki. Mě nejvíce chutnají souvlaki, něco na způsob kebabu.“

4) Kolik zemí jste navštívili? Jaké?

Španělsko: „Zatím jsem navštívila jen dvě, a to New York v Americe, a Filipíny v Asii, do kterých jsem jela minulý rok na měsíc jen s batohem. Byl to pěkný výlet, poznala jsem spoustu nových věcí. Myslím si, že to zatím byl nejlepší výlet mého života.“

Taiwan: „Navštívil jsem už mnoho zemí například-Rusko, Jižní Koreu, Španělsko a další.“

Rusko: „Navštívila jsem Německo (Drážd'any) a plánuji jet do Paříže, Berlína a do Vídně“.

Indie: „Byla jsem v sedmi zemích, a to na Srí lance, v Thajsku, Butanu, Fidži, Austrálii, Singapur a České republice.“

Indonésie: „Navštívila jsem země z různých kontinentů: Filipíny, Indonésii, Katar, Singapur, Holandsko a teď Českou republiku.“

Indonésie2: „Navštívil jsem toho opravdu hodně. Byl jsem např. v Itálii, Francii nebo ve Vietnamu.“

Argentina: „Podívala jsem se do čtyř zemí: Brazílie, Ekvádor, Peru, ČR.“

Recko: „Já jsem navštívila Itálii, Maďarsko, Švýcarsko, Francii a Německo.“

5) Jaký svátek slavíte a jaké tradice dodržujete?

Španělsko: „Slavíme Svátek svatého George, který je 23. dubna. Je to něco jako Valentýn, jen kluci dávají dívkám květinu a dívky chlapcům knihu.“

Taiwan: „Slavíme Lantern Festival (čínský Nový rok) nebo Tomb Sweeping (Památka zesnulých).“

Rusko: „Oslavujeme Nový rok, 23.3. Den veteránů (mužů) a 8.3. Den žen. Náš další svátek je Maslenita, začíná 24. 2. a končí 1. 3., slaví konec zimy.“

Indie: „Slavíme každý měsíc. Oslavujeme manželství, svatby a pohřební rituály.“

Indonésie: „V Indonésii se slaví hodně svátků. Jedním z nich je Pahavanga. Máme více než 17000 ostrovů. Také máme 34 provincií s odlišnými kulturami. Slavíme také Den nezávislosti.“

Indonésie2: „Například máme 17. srpna Den nezávislosti.“

Argentina: „Máme např. Festival De La Doma. Provází ho typická hudba, muži jezdí na divokých koních.“

Recko: „U nás jsou časté karnevaly a jiné taneční slavnosti. 15. 8. slavíme Nanebevzetí Panny Marie.“

6) Proč se účastníte projektu Edison?

Španělsko: „Minulý rok jsem dostudovala střední školu a nevěděla jsem, co mám dělat dál. A pak jsem objevila projekt Edison od AIESEC, který mě zaujal. Rozhodla jsem se proto rok cestovat po různých zemích a takto je poznat.“

Taiwan: „Chtěl jsem seznámit lidi v České republice s tím, jak se žije v Asii.“

Rusko: „Nevím, jak to mám přesně říct, ale je to jednoduše zajímavá příležitost. Hlavně jsem chtěla cestovat po Evropě a získat nové názory o nových zemích.“

Indie: „Protože jsem chtěla vidět Českou republiku.“

Indonésie: „Chtěla jsem poznat nové kultury a přiučit se

novým věcem a jazykům. A hlavně jsem chtěla poznat Českou republiku.“

Indonésie2: „Chci se dozvědět něco o jiných zemích a seznámit se s novými lidmi.“

Argentina: „Mým cílem bylo poznat novou kulturu a zjistit, jak fungují školy v ostatních zemích.“

Recko: „Chtěla jsem se seznámit s českými dětmi i dospělými a vaší kulturou.“

Slohové práce

Mé další studium

Já osobně mám ohledně toho, co chci studovat, poměrně dost jasno. Ale chápu, že ne všichni jsou ve 14 či 15 letech připraveni na tak velké rozhodnutí, jako je výběr střední školy. Také je jasné, že ne každý se na studium po základní škole těší. Ale proč? Každý by si měl vybrat školu, která ho/ji bude bavit, naplňovat a vzdělávat v tom, co mu/jí jde.

Nejraději bych studovala na gymnáziu, protože mě baví učení nových věcí, rozšiřovat si obzory a vím, že chci studovat na vysoké škole. Z těchto důvodů jsem usoudila, že jsem si vybrala správný typ školy. Jediné, co zbývá, je přesně vybrat, kam podám přihlášky. Všichni se ale nerozhodují tak jednoznačně. Někomu nebaví matematika, ale je dobrý v manuálních pracích, a tak pro tyto lidi jsou zde různé učební obory. Myslím si ale, že pro každého se dá najít vhodná škola.

Budoucnost má každý z nás ve svých rukách a je škoda ji ovlivnit svojí leností. Z tohoto důvodu věřím, že studium je velmi důležité, a tak mu každý žák 9. třídy musí věnovat odpovídající pozornost. Příjímací zkoušky určují naše budoucí povolání a tím pádem ovlivní náš budoucí život.

Na závěr bych ráda řekla, že se na své budoucí studium na střední škole i na vysoké škole těším. Je na místě se obávat? Samozřejmě mám z budoucího studia obavy, ale v podstatě převažují pouze očekávání něčeho nového, nových kamarádů a učitelů, ale nejvíce nových znalostí a vědomostí.
Sára Krakovská, 9. B

Moje budoucí povolání

Určitě již přemýšlíte nad tím, čím se chcete stát? Já také. Uvažuji o tom a chtěl bych být architektem. Architekt navrhuje a organizuje stavby. V tomto povolání je důležité být kreativní a umět dobře kreslit a počítat.

Co povolání architekta obnáší? Architekt se nejprve musí domluvit se zákazníky, co přesně chtějí. Následně vypracuje hrubý návrh stavby, do kterého musí zahrnout vnější vzhled, zařízení elektřiny a vody, řešení interiéru. Pak jej ukáže zákazníkům, projedná to s nimi. Když to schválí, návrh předá stavební firmě. Při práci na něm rovněž dohlíží. V budoucnosti bude architekt používat stále více elektronických pomůcek, jako například: počítače, tablety, roboty na měření, 3D tiskárny a tak dále. Domnívám se také, že domy budou obsahovat více digitálních technologií. Co si o tom myslíte vy? Mně se tento směr líbí.

Co je pěkného a zajímavého na práci architekta? Architekt může pracovat z domova, není to manuální práce, může si práci usnadnit tím, že bude používat různé elektronické pomůcky. A když se architektovi něco opravdu povede, tak to obdivuje celý svět. Přemýšlel jsem také o nevýhodách této práce, které jsou: architekt musí chodit na stavbu za každého počasí, kde je špína a prach. Je těžké vymýšlet stále něco nového. Některé nápady nelze konstrukčně postavit a architekt se musí umět

přízpusobit přáním zákazníka.

Aby se někdo mohl stát architektem, musí mít vystudovanou alespoň střední technickou školu v oboru architektura. Ale domnívám se, že je nejlepší, když bude pokračovat vysokou školou, protože získá lepší znalosti a je pak větší šance na dobré místo.

Věřím, že jsem dost kreativní a mám rád matematiku a geometrii. Myslím si, že toto povolání by pro mě bylo vhodné. Chtěl bych, aby se mi povedlo postavit nějakou krásnou stavbu ze skla a železa. A jaké povolání jste si vybrali vy? Je nejvyšší čas se rozhodnout.

Ondřej Kuča, 9. B

Moje budoucí povolání

Je váš první den ve škole a pouhým mrknutím oka jste v deváté třídě a máte se rozhodnout, co chcete dělat po zbytek svého života. Tenhle okamžik potká každého z nás.

První otázkou je: „Chci si vydělávat rukama, anebo hlavou?“ Manuální práce nejsou jedny z nejoblíbenějších. Všichni chtějí být manažeři, sekretářky, politici a vydělávat spoustu peněz. Když to takto slyšíte, napadá vás ta samá otázka? Kdo nám bude vyrábět ty stoly, na kterých budeme úřadovat, kdo postaví ty budovy s našimi kanceláři?

Další otázka je, jestli si budoucí povolání vybírat podle zájmů, anebo podle peněz. Zatím každý, koho jsem se ptala, mi odpověděl: „Něco mezi“. Ale co znamená něco mezi?

Když jsem byla malá, tak jsem snila, že budu cukrářkou. Později mi došlo, že péct opravdu neumím a svého snu jsem se vzdala. Zatím jsem uvažovala nad pedagogikou a medicínou. Pedagogikou mám konkrétně na mysli práci v mateřské škole. Ta ale, co jsem slyšela, není moc dobře placená. Medicína by mě opravdu bavila, ale nejsem si jistá, zda bych na náročné studium měla. Také nevím, zda bych se zvládla učit dalších 15 let. Také jsem přemýšlela nad prací kolem zvířat. Miluji zvířata a chtěla bych být s nimi celý život v blízkém kontaktu. Ale doposud co jsem hledala, tak jsem nenašla práci, která by mi plně vyhovovala. Ve většině zoo se pracovník ke zvířatům nedostane. A co byste mi doporučili vy?

V deváté třídě se rozhodnou pouze ti odvážní. My ostatní půjdeme na gymnázia a budeme doufat, že čas vše vyřeší.

Linda Dvořáková, 9. B

Mé studium na základní škole

Povinná školní docházka byla zavedena již v roce 1774 Marií Terezií. Myslím si, že to bylo správné rozhodnutí. V naší zemi začíná školní docházka v šesti letech vstupem na základní školu a končí v patnácti letech ukončením devítileté docházky.

Pro dítě je první rok ve škole asi tím nejdůležitějším a pravděpodobně i tím nejtěžším. Musí si zvyknout na sezení,

krátké přestávky, čekání v družině, psaní úkolů, balení tašky do školy. Hlavně se toho musí hodně naučit. Velký vliv na vztah dítěte ke škole má i paní učitelka. Jsem přesvědčený o tom, že učitel dokáže ovlivnit, zda školák chodí do školy rád nebo se strachem a nechutí.

Moje vzpomínky na vstup do školy jsou většinou pozitivní. Měl jsem hodnou a trpělivou paní učitelku. Jediné co mi vadilo, bylo čekání, až přijde někdo z rodičů domů a začneme psát úkoly. Je škoda, že maminky nemohou být

v domácnosti s dětmi alespoň do ukončení první třídy. Určitě by to bylo pro děti i rodiče velmi prospěšné.

Druhý stupeň základní školy je pro žáka v některých věcech

jednodušší. Ví, jak se učit, co se od něj očekává, je samostatnější. Náročnější je však učivo a přibývají nové předměty. Poslední devátý ročník je nejdůležitější asi pro každého. Domnívám se, že není moc studentů, kteří přesně ví, čím by chtěli být. Není snadné se v patnácti letech rozhodnout. Co mi základní škola dala? Určitě to byla škola, na které jsem studoval nejdéle. Střední a vysoké školy mají kratší dobu studia. Základní škola mi dala spoustu vědomostí, možností, zkušeností, ale také dobré kamarády a nezapomenutelné zážitky.

Martin Vacek, 9. B

Moje budoucí povolání

Jaké povolání je pro mne to pravé? To je otázka, se kterou si podle mého názoru dělal ve svém životě starosti úplně každý. Mám na to? Dokážu jít si za svým vysněným povoláním a něco pro to obětovat? Výběr škol může být velmi stresující. Ale lze to zařídit tak, aby se z povinnosti stala zábava. A to tak, že si vybereme něco, co nás naplňuje, co milujeme a co nás dělá šťastnými. Ale i to může být problém zjistit. A to je důvod, proč píší úvahu zrovna na toto téma. Chci se to pokusit zjistit.

Mým snem je nějakým způsobem pomáhat lidem a zlepšovat jim náladu. Chtěla bych pracovat někde, kde by se pořád něco

dělo, aby byl každý den trochu jiný. Chtěla bych mít právo říct svůj názor a nedělat vše jen podle toho, jak mi to někdo nadiktuje. Myslím si, že umím dobře komunikovat s lidmi a naslouchat jim. Lidé na mě dobře reagují a často se mi

sveřují, a tak by se mi velmi líbilo být s nimi v přímém kontaktu a poslouchat je.

Když jsem byla menší, vždycky jsem si moc přála být doktorkou. Medicína mi přijde úplně jako nepředstavitelně skvělý obor. Na druhou stranu ale s přibývajícím věkem odchází fantazie a já začínám vidět negativně. Odrazuje mne, kolik práce a dřiny za tím stojí. Bojím se, že nedokážu studovat a vykonávat něco tak složitého. Tohle dilema mne provází už delší dobu a já nevím, co si počít.

Francouzský filozof Blaise Pascal kdysi řekl: „Nejdůležitější věcí v životě je volba povolání.“ Ale já si dovoluji nesouhlasit. Samozřejmě, že je to důležité a bylo by skvělé si hned napoprvé vybrat něco, co nás bude bavit po celý život, ale podle mě se můžeme během svého života rozhodnout vícekrát. Kdykoli je možné vystudovat si další školu. Je to podle mého názoru mnohem lepší, než se trápit kvůli tomu, že jsme si vybrali kdysi dávno špatně. Bohužel to v poslední době vidím u spousty lidí, že se svým výběrem povolání nejsou spokojeni. A proto jsem se rozhodla, že se tím v současné době nebudu příliš zabývat a uvidím, jak se v budoucnu rozhodnu.

Lucie Nechlebová, 9. B

Ilustrace jsou výtvary Šárky Sedláčkové, Sary Krakovské, Lucie Nechlebové a Martina Vacka z 9. B

©Žernoseky – březen 2020

www.zernosecka.cz

V Praze dne 10. 3. 2020

Jarní číslo připraveno ještě před uzavřením naší školy do odvolání z důvodu koronaviru.